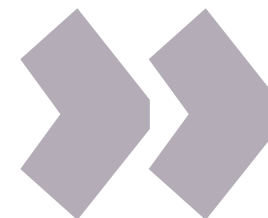

hin smittar spakuligari, sigur Lars Fodgaard Møller.

Sjálvt um tað gongur væl, so ivast landslæknin ikki í, at tað fer at taka langa tíð at basa smittuni. Hvussu leingi torir hann tó ikki at siga.

- Vit vita heldur ikki nóg mikið

**-Higartil er
støðan hjá
okkum munandi
betri enn tað,
sum eg stúrði
fyri at byrja við**

um sjúkuna enn. Vit vit ikki um hon ger skaða frameftir og vit vita ov lítið um eftirsjúkur enn. Slíkar sjúkur kunnu ofta ávirka heilsuna langt fram í tíðina, sigur hann.

Samfelagið við lítlari ferð

Landslæknin tekur fult undir við teimum tiltøkum, sum eru sett í verk, og sum hava sett ferðina í samfelagnum heilt niður. Tað ger smittuvandan minni og kann í síðsta enda bjarga mannlívum.

-Men sjálvandi koma vit hartil – eg veit ikki nær – at vit mugu umhugsast at seta ferðina upp aftur. Nær tað skal gerast, veit eg ikki heilt, men tað er heldur ikki mín avgerð. Mítt arbeiðið er at royna at bjarga mannlívum, meðani onnur taka sær av teimum búskaparlígu avbjóðingunum í samfelagnum, sigur hann.

Hann heldur, at tað fer at bera til at lata samfelagið upp aftur, men ræður til at tað verður gjørt varisliga.

- Tey, sum taka avgerðina, mugu hava tunguna mitt í muninum. Taka vit eina skeiva avgerð, so kann tað gera, at tey átøk vit higartil hava gjørt, eru burturspilt, sigur hann.

Alment kjak

Nú nakað er fráliðið síðani tiltøkini vóru sett í verk, hevur alment kjak tikið seg upp – eisini á sosialu miðlunum.

Har verður kjakast um, um fýroyingar hava valt røttu loysnina – um okkurt annað eigur at verða gjørt og ymiskar teoriir verða lagdar fram.

- Eg haldi tað er fint, at fólk kjakast um hetta. Kanska kemur okkurt fram, sum vit ikki hava hugsað um. Tíbetur er tað tó so, at higartil hava vit ikki sæð nakað, sum vit ikki hava hugsað um sjálvi, sigur Lars Fodgaard Møller, landslæknin.